

திராவிடப் போராளிகள்

55

■ வழக்கறிஞர் அருள்மொழி

இகழ்ச்சியையும் அவமானத்தையும் தன் மௌனத்தால் எதிர்கொண்டவர் அன்னை மணியம்மையார். அவரது வாழ்வில் தனக்கென்று எந்த சேமிப்பும் வைத்துக்கொள்ளவில்லை. விலை உயர்ந்த ஆடைகள், ஆபரணங்கள், அணிமணிகள் எதையும் அவர் விரும்பியதில்லை. அவர் வைத்திருந்தது இரண்டே உடைகள்தான், அன்றாடம் குளித்துவிட்டு, தனது துணிகளைத் தானே துவைத்து, உலர வைத்து மடித்து வைத்துக்கொள்வார். அந்த ஒரு மாற்றுடையை வைப்பதற்குத் தேவையான ஒரு துணிப்பைதான் மணியம்மையாரின் பயணப்பையாக இருந்தது.

அடுப்படியில் இருந்து விடுதலை!

அதைப்போலவே அவர் சுற்றுப்பயணம் செல்லும் இடங்களிலெல்லாம் கழகக் குடும்பத்தினருடைய பெண் பிள்ளைகள் கட்டாயம் படிக்கவேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார். படித்த பெண்கள் சமையல் செய்வதைப் பெருமையாகப் பேசும் பெற்றோர்களை, அவர் கடுமையாகக் கண்டித்தார்.

ஒரு கழகத் தோழரின் வீட்டில் உணவு அருந்தும்போது, ‘ரசம் நன்றாக இருக்கிறது’ என்று அம்மையார் கூற, அக்குடும்பத்தினர் எங்கள் மகள் வைத்த தக்காளி ரசம் என்று பெருமையுடன் கூறி, அந்தப் பெண்ணை அறிமுகப்படுத்தினார்கள். “நீ என்ன படிக்கிறாய்?”, என்று மணியம்மையார் கேட்க “நான் எம்.ஏ. படித்து இருக்கிறேன்”, என்று அந்தப் பெண் சொன்னவுடன், “தக்காளி ரசம் வைப்பதற்கா நீ எம்ஏ படித்தாய்?”, என்று கோபமாகக் கேட்டுவிட்டார்.

இந்நிகழ்ச்சியை மேலோட்டமாகப் பார்ப்பவர்களுக்கு அம்மையார் அப்பெண்ணைக் கொஞ்சமாவது பாராட்டி இருக்கலாமே என்று நினைக்கத் தோன்றும். ஆனால், ஆழ்ந்து சிந்தித்தால் பெண்களின் கல்வி, பட்டம், திறமை அனைத்தும் அவர்களின் முன்னேற்றத்திற்குப் பயன்படாமல், மீண்டும் சமையல்காரியாகவே வைத்திருப்பதால், எழுந்த கோபம் எனப் புரிந்து கொள்ளமுடியும். பெண்கள் அடுப்படியிலிருந்து விடுதலை பெற வேண்டும் என்கிற குரலை சமரசம் இல்லாமல் எழுப்பியவர் அன்னை மணியம்மையார்.

சமையல் செய்யத் தகுந்தபடியே தங்கள் பெண்களைத் தயார்படுத்தும் பெற்றோர்களை அவர் கண்டித்தார். “பெற்றோர்கள் தெரியாமல் கல்வி கொடுத்துவிட்டாலும், கல்வி கற்ற பெண்கள் கண்டிப்பாய் சமையல் வேலைக்குப் போகக் கூடாது. சமையல் வேலைக்கும் குடும்ப நிர்வாகத்திற்கும் என்று மாத்திரம், நன்றாய் படித்த பெண்களைப் பயன்படுத்த பெற்றோர்கள் கல்யாணம் செய்வார்களானால் கண்டிப்பாய் படித்த பெண்கள் கல்யாணத்தை மறுத்துவிட வேண்டும். பெற்றோர்கள் கட்டாயப்படுத்தினால் பெண்கள் வீட்டைவிட்டு வெளியேறி விட

வேண்டும். நான் படிப்பது அடிமையாகவா அல்லது மென்மையும் விடுதலையும் பெறவா? யோசியுங்கள்!” என்று பெண்களுக்கு ஊக்கத்தைக் கொடுத்தார்.

பெண்களுக்குத் தேவை கல்வி, உழைப்பு, வருமானம் ஆகியவை தரும் தன்னம்பிக்கையும் சுயமரியாதையும்தான் என்று வலியுறுத்திய மணியம்மையார் அழகு, அலங்காரம், நகைப்பித்து இவற்றை ஒழிக்கவேண்டும் என்று முன்வைத்த கருத்துகள் பெண்ணிய வரலாற்றில் இடம்பெற வேண்டியவை.

குழந்தைகளின் காவலர்

அன்னை மணியம்மையார் குழந்தைகள் மீது மிகுந்த அன்பு கொண்டவர். அதிலும் பெற்றோர் இல்லாத பெண் குழந்தைகளைப் பாதுகாத்து வளர்க்க வேண்டும் என்கிற அக்கறை கொண்டவர். தந்தை பெரியார் அவர்களின் துணையுடன் பெற்றோரில்லாத பெண் குழந்தைகளுக்காக திருச்சி பெரியார் மாளிகையில் ஒரு குழந்தைகள் பாதுகாப்பு இல்லத்தைத் தொடங்கினார்.

அதற்கு, ‘நாகம் மையார் குழந்தைகள் இல்லம்’ என்று பெயரிட்டார். அங்கு வளர்க்கப்பட்ட குழந்தைகளுக்கு பெரியாரும் அன்னை மணியம்மையாரும் பெற்றோராக இருந்தனர். அக்குழந்தைகளின் பெயர்கள் E.V.R.M. அழகுமணி, E.V.R.M. அருமைக்கண்ணு, E.V.R.M. வைக்கம் என்று முதலெழுத்துக்களை இனியியலாகப் (INITIALS) பெற்றன. 1959-ஆம் ஆண்டு 13 பெண் குழந்தைகளோடு தொடங்கப்பட்ட அந்த இல்லம் ஆயிரக்கணக்கான பெண் குழந்தைகளை வளர்த்து கல்வி கொடுத்து தன் சொந்தக் காலில் வாழ வழியும் அமைத்தது. அன்னை மணியம்மையார் அந்தக் குழந்தைகள் மீது பேரன்பு கொண்டிருந்தார். தொடக்க காலத்தில் அவரால் வளர்க்கப்பட்ட

பெண்கள் நகை அணிவதை விரும்பாத அன்னை மணியம்மையார் பெற்றோர் இல்லாமல் தன்னுடைய பாதுகாப்பில் வளர்ந்த பெண் குழந்தைகளின் வாழ்க்கையில் எத்தகைய அக்கறை செலுத்தினார் என்பதற்கு இதுவே சான்று.

மறைக்கப்பட்ட பங்களிப்பு, மறைக்கப்பட்ட தியாகம், மறைக்கப்பட்ட அங்கீகாரம் என இந்திய வரலாறு நெடுகிலும் குறைந்தபட்சம் அடிக்குறிப்பாகக் கூட இல்லாமல் போன திராவிட இயக்க வீராங்கனைகள் எத்தனையோ பேர். அவர்களைப் பற்றி, திராவிட இயக்கம் மட்டுமே பதிவு செய்துள்ளது. இது அத்தகைய தியாகச் சுடர்களை அடையாளம் காட்டும் தொடர்...

ஓவியம் :
ரவி பேலட்

சமரசமற்ற போராளி; அன்னை மணியம்மையார்

பெண்குழந்தைகளின் எதிர்கால நலன் கருதி அவர்களுக்காக ஒரு வங்கியில் கொஞ்சம் பணமும், காப்பறையில் (LOCKER) தனித்தனியே அக்குழந்தைகளின் பெயர்களை எழுதிய சிறு பெட்டிகளில் ஒரு தங்கச் சங்கிலி, இரண்டு வளையல்கள், தோடுகளும் என அவற்றைப் பாதுகாத்து வைத்திருந்தார் என்பது நினைக்கும் தோறும் மனம் நெகிழ் செய்யும் நினைவாகும்.

பெண்கள் நகை அணிவதை விரும்பாத அன்னை மணியம்மையார் பெற்றோர் இல்லாமல் தன்னுடைய பாதுகாப்பில் வளர்ந்த பெண் குழந்தைகளின் வாழ்க்கையில் எத்தகைய அக்கறை செலுத்தினார் என்பதற்கு இதுவே சான்று.

பதவிகளுக்குத் தூரம்

1950-ஆம் ஆண்டு திருச்சி, பொன்மலை திராவிட வாலிபர் கழகத்தின் ஆண்டுவிழா நிகழ்விற்குத் தலைமையேற்கும் படியாக மணியம்மையார் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டார். அந்த விழாவில் பேசிய மணியம்மையார், “கடந்த 17, 18 ஆண்டுகளின் பொது வாழ்வில்

எனக்கு எப்போதும் இம்மாதிரி தலைமையேற்க வேண்டும்; மக்களிடத்தில் விளம்பரம் பெற வேண்டும் என்ற ஆசை இருந்ததில்லை. ஏழெட்டு ஆண்டுகளாகப் பொதுமக்களுக்கு என்னை நன்றாகத் தெரிந்திருக்கும், இந்த மாதிரியான நிகழ்ச்சிகளில் இருந்து தப்பித்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். ஆனால், இன்றைய நிலையில் எனக்கு இந்த மாதிரியான பொறுப்பு கொடுக்கிறார்கள். எனக்கு அதில் விருப்பமில்லை. நம் இழிவைப் போக்க அல்லும்பகலும் அயராது, காடுமேடு சுற்றி, மக்களுக்குப் பகுத்தறிவு போதித்து வரும் பெரியாரின் பக்கம் இருந்து, அவருக்குத் தொண்டு செய்வதே எனது விருப்பம்.

இம்மாதிரியான பொறுப்புகளைப் பெற்றதால், மிக நல்லவர்களாய் இருந்தவர்க்கூட இன்று கெட்டுள்ளார்கள். எனக்கு இம்மாதிரியான பதவிகள் கொடுக்கப்பட்டால், பின்னாளில் நானும் எங்கே கெட்டு விடுவேனோ என்று அஞ்சுகிறேன் (விடுதலை-31.03.1950)”, என்று பேசியிருந்தார். பதவி, விளம்பரம், ஆகியவற்றை விரும்பாத அவரது பண்பு இவ்வாறு வெளிப்பட்டது.

(வருவார்கள்...)

முட்டாள்தனத்தின் உச்சம்!

திரிபுரா மாநிலத்தில் உள்ள செபாஜிபா உயிரியல் பூங்காவிலிருந்து மேற்குவங்கத்தில் உள்ள சிலிகுரி உயிரியல் பூங்காவிற்கு பிப்ரவரி 12-ம் தேதி 2 சிங்கங்கள் கொண்டு வரப்பட்டன. ஆண் சிங்கத்தின் பெயர் அக்பர், பெண் சிங்கத்தின் பெயர் சீதா. ராமனின் மனைவி பெயரைக் கொண்டுள்ள சீதா சிங்கத்தை, முகலாய மன்னரின் பெயர்கொண்ட அக்பர் சிங்கத்துடன் சேர்த்து வைக்கக்கூடாது எனக் கிளம்பியிருக்கிறது ஓர் இந்துத்துவ அமைப்பு.

இந்த 2 சிங்கங்களையும் ஒரே இடத்தில் அடைப்பது இந்து மதத்தை அவமதிக்கும் செயல், எனவே, தனித்தனியே பிரிக்க வேண்டுமென்று நீதிமன்றத்தில் முறையிட்டிருக்கிறார்கள். ஆற்றிவு மனிதர்களை மத்ததால் பிரித்தது போதாதென்று, இப்போது

ஐந்தறிவு மிருகங்களையும் பிரிக்க முட்டாள்தனத்தின் உச்சத்திற்கே செல்கிறார்கள் மதவாதிகள் என சமூக வலைத்தளங்களில் விமர்சனங்களால் துளைக்கிறார்கள் மக்கள்.

“சங்கிகள் சிங்கங்களைக்கூட விட்டுவைக்க மாட்டார்கள் போல! அன்று சீதை கற்பை நிரூபிக்க தீயில் குதிக்கச் சொன்ன ராமரைப் போல, இவர்களும் சிங்க சீதையை, தீயில் குதித்து கற்பை நிரூபிக்கச் சொல்லிவிடுவார்களோ” என்று கிண்டலாகவும் பலர் பதிவிட்டிருக்கின்றனர். இத்தகைய அபத்தமான வழக்குகளைத் தபாதுபெயர்களை, பெரும் அபராதத்தோடு கண்டித்து வழக்கைத் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமென்ற ஆதங்கப் பதிவுகளும் பலரால் கொட்டப்பட்டுள்ளன.

பிள்ளாஷ்பேக்

அன்பகம் கண்ணகி சிலை!

2001-ஆம் ஆண்டு முதல் 2006-ஆம் ஆண்டு காலகட்டத்தில் நாம் எதிர்க்கட்சியாக இருந்தபொழுது அன்றைய ஆட்சியாளர்களால் தமிழர்களின் பண்பாட்டுச் சின்னம், ‘கண்ணகி சிலை’ சென்னை காமராஜர் சாலையிலிருந்து இரவோடு இரவாக அகற்றப்பட்டது. அந்த செயலைக் கண்டித்து, முத்தமிழறிஞர் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள்

ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தினார். மேலும், அகற்றப்பட்ட கண்ணகி சிலை போலவே மற்றொரு சிலையை, கழக இளைஞர் அணி அலுவலக மூக அன்பகத்தில் நிறுவி, 12-01-2003 அன்று முத்தமிழறிஞர் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் தலைமையில், இனமானப் பேராசிரியர் முன்னிலையில் திறந்து வைக்கப்பட்டது. அந்த நிகழ்ச்சியில், இனமானப் பேராசிரியருக்கு அன்றைய இளைஞர் அணிச் செயலாளர் இன்றைய கழகத் தலைவர் தளபதி அவர்கள் நினைவுப் பரிசு வழங்கினார், முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்களுக்கு இளைஞர் அணித் துணைச் செயலாளராக இருந்த நான் நினைவுப் பரிசு வழங்கியதை என்னுடைய பொது வாழ்வில் மறக்க முடியாத நிகழ்வு.

-நாகை அசோகன், முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர், திருவாரூர்.

இது போன்ற அரிய புகைப்படங்களை சிறு குறிப்புடன் எங்களுக்கு அனுப்புங்கள். அலைபேசி எண் அவசியம். அனுப்ப வேண்டிய முகவரி: அன்பகம், 614, அண்ணா சாலை, தேனாம்பேட்டை, சென்னை-600 018. வட்டஅடி எண் : 90033-24473 மின்னஞ்சல் youthwing@dmk.in

கருவுலம்

மேட் இன் தமிழ்நாடு!

1965-ஆம் ஆண்டு சென்னை மருத்துவக் கல்லூரியில் நடந்த ‘தமிழர் திருநாள் விழா’வில் கலைஞர் சிறப்பு விருந்தினராகப் பங்கேற்று உரையாற்றினார். “வாழ்க்கையில் சலிப்பும் வெறுப்பும் ஏற்பட்டால் திருக்குறள் என்னும் அருமருந்தை உட்கொள்ளுங்கள். உடனடியாக அந்த நோய் நொடிகள் தீரும். அதிக விலையுள்ள மருந்தல்ல, 1330 மாத்திரைகள் கொண்டது. வெளிநாட்டுத் தயாரிப்பில்லை, மேட் இன் தமிழ்நாடுதான்” என்றார் கலைஞர்.

திராவிடக்தால் வாழ்கிறோம்

395

பிப்ரவரி 10, 1957- தி.மு.க தேர்தல் சிறப்பு மாநாடு - சென்னை.

நம்ம கழகத்தின் தேர்தல் அறிக்கை.

என்ன வாக்குறுதி கொடுத்திருக்காங்க?

வாக்குறுதிகளை நாவலர் விளக்குறாரு.

திராவிட நாடு கோரிக்கை இருக்குதே!

தமிழ்நாட்டுக்கான திட்டங்கள், கைத்தறி வளர்ச்சி, கல்வி, தொழில் எல்லாமும் இருக்கு.

இலங்கை, பர்மாவில் வாழற தமிழர்கள் நலனும் இருக்குது.

தேர்தல் அறிக்கை வெளியிட்டு மக்களை சந்திக்கிற இயக்கம் தி.மு.க.

அண்ணாந்னா கும்மாவா?

-வாழ்வோம்